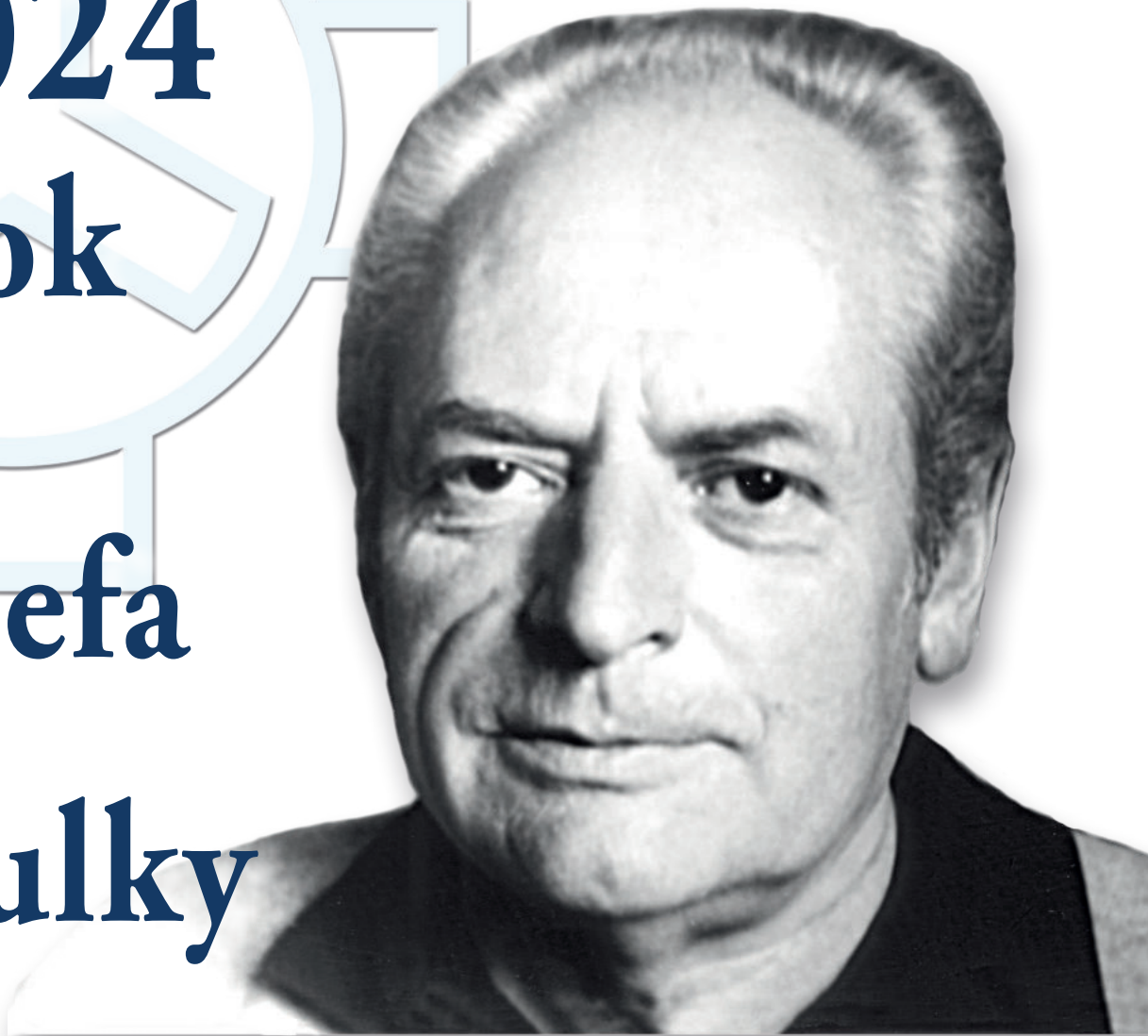

BIOTRONIKA

2024
rok

Josefa
Zezulky

Transformace započala

Je mi velkou ctí a radostí vás dnes už po třiatřicáté přivítat zde, na posvátném Řípu. Je to místo, které všichni máme v srdci. Zažili jsme zde mnoho. Museli jsme se doslova prokopávat sněhem, přšlo na nás, a dnes je to poprvé, kdy vidíme na stromech listy, kvetou překrásné květiny, a to nám ukazuje, že je počátek transformace.

Tento rok je věnován Josefu Zezulkovi – a to právem, protože všechno to, co žijete a budete žít, on popsal před mnoha lety, a to zcela přesně. Než začneme, tak si dovolím vám všem požehnat. Požehnat žezlem University Bytí. Dnes je to vzdělávací část Společenství Josefa Zezulky, tedy 38. náboženské duchovní společnosti registrované státem. Při vši pokoře a vědomí své malosti přijměte toto požehnání.

Dnes se naplňuje 112. výročí od narození Zezulky. Jak už jsem říkal, třiatřicetkrát jsme zde stáli. **Tradice, to je síla.** V opakování je síla a tím, že tady stojíte, vytváříte taky i svou osobní tradici.

Mám pro vás dobrou zprávu. **Transformace započala.** Dlouho, velmi dlouho nebylo povoleno člověku nalézt mír a klid. Nadlouho zvítězila temnota bezmyšlenkovitého žaláře přejímání, ideologických manipulací zavádějící netušící stádo do propasti. Do propasti bojů, rozdělování a soutěživé nelásky, přinášející krutost ke všemu živému i neživému, která přetrvává v lidském rodu už po tisíciletí. Vždyť kolik lidí dnes vnímá v lásce život zvířete či rostliny jako svůj – svůj vlastní? Přijímání utrpení zvířete na jatkách se zrcadlí v jatkách válečných. **Kalijuga končí, transformace od temnoty ke světlu je zde.**

Příchod Přinašeče Josefa Zezulky v roce 1912 završuje další etapu, na kterou lidstvo čeká tisíce let. Přinašeč přichází vždy před bod zlomu, aby jej mohl připravit. Je to nejvyšší forma lásky, která se k nám vrací z daleké budoucnosti již po celé věky. Poslední čtyři zrody nesly jméno Abrahám, Mojžíš, Ježíš a Zezulka. Přinašeč se vždy rodí s úkolem pomáhat lidstvu – pomáhat nalézt

cestu v čase jejich změn a převratů. Dnes se nacházíme přesně uprostřed vývoje bytosti na této planetě.

Svým zrodem jsme se stali účastníky unikátního historického okamžiku ve vývoji života na této planetě. Važte si možnosti napomáhat odchodu od temnoty ke světlu. Važte si možnosti stát zde, v generaci národa vyvoleného k tomuto úkolu. Temnota, pro své zachování, potřebuje vaši **bolest a strach.** Nemyslete, že je to jen ta, kterou můžete vidět. Strach je její potravou. Proto se pokouší udržet co nejvíce současníků v nevědomosti zdánlivě vlastního názoru pomocí výsměchu a odsuzování. Vždyť stokrát opakovaná lež se často stává zdánlivou pravdou.

Cesta k nápravě nespočívá v opakování naučených frází či ideologií, to jsme již mnohokrát v historii vyzkoušeli. Nová doba, pod novým vlivem, přináší nové úkoly i řešení. To spočívá v pochopení jednoty celku jako sebe sama. Již nebude tím hlavním moje věda, moje církev, moje sekta, můj světonázor, ale rovnovážné **respektování všeho a všech.**

Stále více lidí se nyní duchovně probouzí a stále méně jich podléhá manipulaci a strachu. Tento proces bude zákonitě nezadržitelně pokračovat. V okamžiku, kdy dostoupí určité úrovně, **temnota opustí tuto planetu.** Vše se opět postupně upraví do harmonie. Člověk – nejen člověku, ale všemu živému i neživému – bude opět pozornou milující bytostí, tvořící tak kulturu nové doby, novou civilizaci.

Jak vidíte, nejedná se tady tak docela jen o vaše osobní vnímání, osobní postup, to není to hlavní. Jste součástí celku a celek tvoříte. Váš život bude takový, jak celek dovolí.

Tato vize se dnes může zdát neuvěřitelnou. Nesmíme však zapomínat na naši, zatím jen poměrnou, znalost vědy o životě. Vždyť často jsme jen třtinou ve větru nových celoplanetárních dějů, zatím neznaje vyšší principy reality. **Budoucnost stojí na současnosti, ale není nikdy stejná.** Dogmata středověku, stejně jako

DOSUD JSME VYDALI DIMENZE 2+2 PRAHA

Publikace Josefa ZEZULKY

Odborná literatura

Různá témata

Podrobnější informace na
našich webových stránkách

www.dub.cz

8 MILIARD

Když jsem potkal svého učitele, pana Josefa Zezulku, tak jsem byl poměrně mladý hoch. Byl jsem tak trochu pozitivista, jako mnoho dnešních lidí, a viděl jsem „úžasné“ výtobytky moderního poznání vědy, a sám jsem byl technikem, čili patřil jsem víceméně do této skupiny. Pak přichází setkání se Zezulkou, přes všechno to, co předcházelo, on mě začíná učit. Najednou se otevírá pohled na svět, který vůbec není tak jednoznačný, a přitom to není pohled kverulanta nebo člověka, který jde proti systému – naopak. Je to pohled člověka, **kteří chce pomoci systému – navzdory systému**, což je pozoruhodné. Už v prvních letech jsou probírána různá témata z pohledu filosofie, ne pohledů biologických, klimatologických a jiných věd, ale z pohledu filosofie, a tyto pohledy jsou vždy doloženy naprosto logickým zdůvodněním, které ovšem mnohdy až podnes ještě stále je pro mnohé nepochopitelné. Proto jsme tam, kde jsme.

Vidím-li současnost, vidím stoprocentní naplnění toho, co jsem byl před desítkami let učen, kam to povede, jaké budou důsledky – následky, jaký bude vývoj společnosti, světa. Postupně začínám chápat genialitu tohoto pohledu, který nesouvisí s žádnou katedrou ani s žádnou vysokou školou. Ne, že by byly špatné, ale musím poctivě prohlásit, že v oblasti predikce čili předpovězení nějakého vývoje systému je věda většinou naprosto neschopná. Ukazovalo se to potom celé roky, protože už na prvních přednáškách, které mohly být, jsem vám přednášel, co je špatné a co je třeba dělat, ale zejména i ty důvody, dopady.

Když se podíváte třeba na film, který jsme natočili před mnoha lety – Říp – tak tam zaznívá všechno to varování, které teď žijete pouze na začátku. Je to jen

začátek. Dodnes vidíme, jak na nejrůznějších úrovních, ať už tedy vládních či vědeckých, jsou naprosto ignorovány příčiny současného stavu a možnosti jeho řešení. Všichni se uchylují k parciálním, částečným řešením, která ovšem nemají nejmenší naději na úspěch.

V roce 1970 mi říkal Zezulka, už byla tak poslední doba, kdy ten vývoj by bylo možno začít zvrátit, protože toto je velmi hmotný systém. **Planeta, to není něco na vašem talíři**, to je obrovská setrvačná síla. Ale nic se nedělo. Zezulka varoval, ano. Nebyl jediný, ale komplexní názor byl jediný. Takže poté, co jsme zvládli vcelku mistrně v České republice třídění odpadů, zhasínání žárovek a plynových kotlů v současnosti, jsme si pomohli procentuálním snížením tlaku, který ovšem briskně vyčerpáme během dalších pár let zvýšením počtu produkujících odpady CO₂ a všechno ostatní. Z toho logicky plyne, že problém není v tom, že netřídíme, ale **problém je v tom, že je nás moc**. Jak to řešit? Oblíbené metody jsou zločinné. To znamená ničit lidi atd. Přitom naprosto jednoduché a naprosto elegantní je **využít lidského dobra**. Lidé jsou v podstatě dobří, víte? Kdyby ti, kteří chtějí vést lidi, nesměřovali ve svých prohlášeních, že uживíme deset miliard, a že to není problém, jak jsme slyšeli v minulých letech, a zaměřili se na vysvětlení skutečného stavu planety a nás všech, a z toho vysvětlení by pak vznikla ochota lidí něco dělat. **Dnes neděláte nic**. Přesto, že se pokoušíte prodávat nějaké povolenky nebo jiné věci, jak vidíte v současné době je to stejně všechno na nic, protože vývoj jde dál a zničující zpětné vazby, které z toho vznikají, spolehlivě zničí jakoukoliv vaši dobrou snahu. **Dva lidé, jedno dítě – to je řešení**, a dobrovolně. Ne nějakým rozhodnutím nějakého mocipána, orgánu či